

SE— Veiem a Nuria Feliu que està més guapa que mai, fa uns moments et queixaves de que el piano estava desafinat, i no és així Nuria?

NURIA— *Sí, no és res estrany ja que el piano va amunt i avall i també al estar a l'aire lliure fa que es desafini però això són coses normals.*

SE— Fa molts anys que estàs cantant i també que tots t'admirem, quin repertori portes normalment?

NURIA— *Faig una mica de tot, faig un ventall amb cuplé, cançons "jazzistiques", faig cançons marineres.*

SE— Con estàs de veu?

NURIA— *Estic una mica refredada, però també es normal, actuacions a l'aire lliure, l'humitat, el anar a dormir tard, però com et deia ja és això, és completament normal.*

SE— Qué t'han semblat les actuacions dels aficionats de la primera part?

NURIA— *Jo me sento una mica la mare d'aquesta gent que canta, ho trovo magnífic i crec que el jovent s'hauria d'animar perquè sino, no hi ha oportunitat de que pugui sortir gent nova i gent maca que es pugui donar a conèixer i aquests festivals són un gran aparador per aquesta nova gent.*

SE— Nuria, ens han donat molts records per a tu de Sant Feliu i és un orgull poder-te donar el misatge per mitjà de Ràdio Sant Feliu.

NURIA— *Molts records a tots, ja fa alguns anys que vinc al vostre poble on hi tinc molts amics, però espero fer un cop de cap i que poguem estar tots junts un altre cop.*



S'HA MORT UNA ROSA

## racò de poesia

La Primavera ha arribat  
ha trucat a la finestra  
penjada d'un raig de sol  
que agafava amb la ma destra.

Al roser hi haurà flors,  
la menta traurà florida,  
tot serà ple de colors  
i un cel que ni fet a mida.

He arrencat una rosa  
del meu roseret blanc  
l'he flairada amorosa  
acaronant-la amb les mans.

L'he posada en un vas,  
em mirava amb recança.  
S'ha entristit pas a pas,  
i s'ha mort d'anyorança.

PEPE